

Petersen), der har havt Ordet saavel under 2den Behandling som ogsaa under denne 3die Behandling, indrømme os, at naar vi indlade os paa at behandle Armeens hele Lønningsforhold fra Først til Sidst, idet vi faae Spørgsmaalet om de Meniges Lønning for, er det en ganske anden Sag at komme med Forslag om at gjøre den tilfredsstillende, end at komme med særlige Endringsforslag, naar denne Sag paa en Maade slet ikke ligger for. Det er vistnok Noget, der er ganske i sin Orden og ligger nær for ethvert Medlem af Thinget, at tage just dette Punkt særligt i Betragtning ved nærværende Sag. Den høitagtede Krigsminister har med stor Styrke fremhævet Tarvelighed som Noget, der havde overordentlig Betydning for Armeen. Ja, der er allerede svaret derpaa, men jeg føler mig dog opfordret til at betragte denne Sag fra en noget anden Side end det ærede Medlem for Skanderborg Amt (H. Jensen). Naar den høitagtede Krigsminister virkelig med Bestemmelsen om disse 20 β kunde indføre en gennemgaaende Tarvelighed i hele Armeen, skalde jeg sige: Det er overmaade rart, lader os da staae de 20 β fast; men saa maa den høitagtede Krigsminister ogsaa bevirke, at ingen af de Menige havde mere end 20 β , thi først da fik denne Tarvelighed Betydning. Men det er besynderligt, at man i dette Øieblik glemmer, at her er ikke Tale om en staaende Hær; her er ikke Tale om en Armeé af hvervede Folk eller Slight, men om et Slags Militis, hvori enhver Mand kommer ind, Rig saavel som Fattig, og det stiller sig da virkelig som et ganske forunderligt Særsyn, at der bliver talt om Tarvelighed, naar vi vide, at en stor Deel af dem, der indkaldes, ere vante til Rigdom, ja, maatte til Dødselighed. Den Tarvelighed, som saa kan frembringes for nogle Enkeltes eller dog saa Individuers Vedkommende, vil sandelig ikke være velgjørende for disse eller for hele Armeen. Nei, just det, at der ved Siden af Fattigdom kommer til at staae Rigdom og Overflødighed, er en Grund til at forhøje Lønningen. Det gjælder da netop om at forebygge de Ulemper, som ville fremgaae deraf. Vi kunne ganske vist ikke fuldkomment undgaae denne Ulempe, men vi kunne

affhjælpe den. Det er det Samme, jeg sagde under 2den Behandling, men jeg har været nødt til at gjentage det, fordi der er fremkommet lignende Indvendinger som dengang. Det falder virkelig med denne Sag tillige i Bægtssaalen til Fordeel for os, at Forholdene ikke ere de samme som i den Tid, de ærede Medlemmer have havt for Die, der under 2den Behandling saa stærkt holdt paa, at en Mand overmaade godt kunde leve for 20 β om Dagen. Nei, Forholdene ere ikke længer de samme, de have tvertimod i en ganske overordentlig Grad forandret sig. At trække Paralleler fra Soldaten til Arbeidsmanden og sige: Arbeidsmanden kan komme ud af det med Saameget, hvorfor da ikke Soldaten, gaaer ikke an. Hvorfor da ikke trække Parallel med Fattiglemmet? Han har ikke 20 β om Dagen, og lever dog. Er det værdigt for Folkethinget at drage slige Paralleler og sige: Der er dem, der have det slettere end Soldaten, naar man giver ham 20 β om Dagen? Jeg skal fuldstændig indrømme, at han til en vis Grad ikke kan sulte med 20 β om Dagen, men jeg kan ikke være enig i, at den Mand, som ikke har Raad til at forsyne sig fra Hjemmet, og som kun faaer sine 20 β om Dagen, kan føle sig vel og tilfreds, naar han i Armeen staaer ved Siden af Mænd, der have ikke 20 β om Dagen, men mange Gange 20 Mk., ja 20 Rd. (Vil le: Kan han da føle sig tilfreds med 28 β ?). Han kan da forsaavidt føle sig tilfreds, som han ikke aldeles trænger. Naar man vilde gaae videre og sige: Gud bevares, jeg kan ikke føle mig tilfreds, naar en Mand har Mere end jeg, saa er det at gaae for vidt; men vi skulle heller ikke gaae for vidt, saaledes at vi komme til den anden Yderlighed, hvor det gjøres umuligt for Folk at føle sig lige, idet den Eine lider Trang, medens den Anden har Velstand. Jeg skal altsaa blive staaende ved den Afstemning, der foretoges ved 2den Behandling. Da jeg forrige Gang har udtalt mig temmelig udførligt, har jeg nu kun villet tage Ordet, for dog idetmindste at udtale, at jeg efter alle de Oplysninger, der ere fremkomne, og Alt, hvad der er sagt, ikke finder nogensomhelst gyldig Grund til at forandre min Afstemning.